

TEMA CLAU

Empresa, familia y sociedad, un triángulo en constante evolución

El nuevo entorno en el cual estamos hoy viviendo tiene una serie de conflictos que dificultan la conciliación trabajo y familia. Hoy en día las mujeres que entran en la estructura empresarial tienen que, o bien asimilar el modo de vida laboral de los varones y acabar mimetizándolos o bien luchar por ser ellas mismas. Muchas veces no se las entiende y acaban siendo las últimas en ser promocionadas. La mujer en la empresa hoy es la gran oportunidad que tenemos para descubrir que se pueden hacer las cosas de modo diferente.

Un vicio muy nuestro es confundir el compromiso y la productividad con horas de presencia. De hecho, España está entre los países de cola en cuanto a productividad en Europa. Como no cenamos antes de las 21,30 no nos parece necesario llegar antes a casa. Está muy bien que trabajemos, pero hagámoslo de un modo adecuado.

Los conflictos entre vida laboral y vida familiar que se generan a raíz de estas causas conllevan una serie de efectos nocivos. El primero, del que todo el mundo habla, es la baja natalidad. No somos libres de tener todos los hijos que queramos, porque el contexto en que nos movemos no nos lo permite o nos lo pone muy difícil.

Un segundo efecto nocivo es la educación de los niños en manos de otros: los abuelos, la tata extranjera, la televisión o lo que sea, pero ya se ve que es un hogar vacío. Los niños tienen derecho a ser educados por sus padres. Si estamos todos tan preparados y somos tan profesionales, ¿cómo no dedicamos tiempo a los niños para hablar con ellos, escucharles y transmitirles cariño, afecto y valores?

El tercer efecto nocivo se evidencia en este dato horripilante: en España cada cuatro minutos tiene lugar un divorcio o una separación. Evidentemente la razón de esto es que no hay tiempo para construir la relación conyugal. El trabajo siempre es más rígido, más estructurado, siempre tiene objetivos más a corto plazo, por tanto, es más demandante, con lo cual tendimos a darle más. La familia siempre es la paciente y la comprensiva hasta que se rompe, y entonces ya es demasiado tarde.

El cuarto efecto nocivo son los problemas de salud. Cada vez son más frecuentes el estrés y el *burnout*. No se pueden estar doce, catorce o dieciséis horas con la cabeza totalmente concen-

trada: los empleados pasean por aquí o por allá, pierden tiempo por el camino, toman diez cafés, y además navegan por internet y generan más correos electrónicos de los necesarios. Pero claro, tienen que hacer el paripé de que se quedan hasta las once de la noche con el gran jefe, y mientras tanto van rompiendo familias, van quemándose, se estresan y finalmente caen en depresión.

Hay que tener en cuenta que las empresas, los empresarios y los directivos tenemos capacidad destructora. Contaminamos la sociedad, porque no dejamos tiempo para que esas personas que trabajan en nuestras empresas sean padres y madres de familia, o hijos, o hermanos... Si nos cargamos la familia, que es la fábrica de humanos por naturaleza, donde se transmiten todos los valores y todo lo bueno que hay en las personas, ¿dónde vamos a conseguir una *humanofactoría*?

Las familias actuales tienen un hijo, quizás dos o ninguno. Esos niños tienen un papá que llega de un viaje y les hace un regalo, y como se va mucho de viaje les trae muchos regalos, porque claro la conciencia se queda intranquila y quiere compensar. Entonces el niño pide algo y se lo damos antes de que lo necesite, con lo que estamos consiguiendo personitas con un carácter muy débil, muy consumista y casi autista. Van por la vida ellos consigo mismos.

¿Quién puede responder ante la situación de la que estamos hablando? Primero, por supuesto, el Gobierno. Después la empresa, que si facilita la conciliación es mucho más eficiente porque sus empleados se preocupan del cliente externo y de sus compañeros de trabajo, trabajando más con los valores que se viven en la familia. La misión específica de la empresa como organización humana es generar riqueza y

Índex

- 1 Tema clau: Empresa, familia y sociedad, un triángulo en constante evolución
- 2 Llum i aliment
- 3 Noticia-Misión
- 4 Visita de Mn. Jordi Jorba
Finestra jove: amb la formació bàsica
Correspondència Missionera
- 6 Reflexió sobre el terrorisme
Endevinalla bíblica
- 7 El món infantil: les activitats extraescolars i el temps de lleure
Notícies que fan pensar
Sonets al Rosari: Cinquè Misteri de Glòria
- 8 Un milió de bojos a Colònia
- 9 Informació parroquial
Llenos de gozo
- 11 La pel·lícula recomanada: Charlie y la fábrica de chocolate
L'acudit
ITEglífico
- 12 Què dèiem ara fa 10 anys?
Diccionari de pensaments

Donatiu per exemplar:
1,10 euros

Les persones que vulguin rebre ITE al seu domicili han de complimentar una butlleta de subscripció.

repartirla de un modo justo. Pero la misión genérica de cualquier organización humana (y la empresa también lo es) es que las personas que formen parte de ella generen relaciones de amistad y crezcan como personas. Es necesario facilitarlos aunque mucha gente no lo entienda así debido a su mentalidad mecanicista, *cortoplacista* y *economista*.

Cada uno puede responsabilizarse también, pues a veces el problema es tan simple como saber decir "no" a una reunión después de las siete de la tarde. Mayor madurez implica poner el contestador del móvil cuando estás en casa. La gente que sabe cortar la jornada a tiempo es mucho más efectiva el día siguiente, porque tiene mayor creatividad, espontaneidad y compromiso con la empresa y con el proyecto. Igual el correo electrónico: hay personas que escriben mensajes por la noche y esperan que a las ocho de la mañana del día siguiente les hayan contestado. Pues no, y eso no significa ser ni mal profesional ni una persona poco comprometida.

Las empresas familiarmente responsables son las que tienen una serie de medidas que facilitan la conciliación. Estas incluyen diferentes políticas:

- Flexibilidad en el tiempo: posibilita entrar y salir del trabajo con un margen de una hora u hora y media. Da mayor autonomía y libertad, no cuesta dinero y eleva muchísimo la motivación.
- Flexibilidad en el lugar de trabajo: tiene que ver con la tecnología, internet, el móvil... El trabajador no tiene

porque estar en el despacho, puede hacer muchas cosas desde su casa, un hotel u otro lugar, sin que nadie controle si está o no. Requiere mucha confianza en el empleado y una dirección basada en objetivos y no en control de presencia.

- Cuidado de dependientes: desde la creación de guarderías propias o compartidas con otras empresas del mismo polígono, o la reserva de plazas en centros cercanos. Y lo mismo con los mayores y los centros de día.

- Servicio doméstico: la subcontratación de empresas especializadas para las tareas extralaborales como recoger la ropa de la tintorería o encargos por el estilo.

- Asesoramiento profesional y personal: para consultas sobre la trayectoria profesional o sobre problemas personales. La empresa ayuda, como mínimo, a canalizar el tema.

- Formación y desarrollo: la gente formada es *empleable*, es decir, cuando haga falta, puede recolocarse en otro lugar de la misma empresa. El miedo a la formación por creer que después los empleados se marcharán, se disuelve cuando la empresa no sólo los retiene por dinero, sino también por unas condiciones laborales favorables. También es importante facilitar la formación en gestión del tiempo, del estrés, de las relaciones conyugales o de cómo ser mejores padres.

- Beneficios extrasalariales: planes de pensiones y seguros médicos para los empleados, sus cónyuges y sus hijos. Esto sí que supone una inversión, pero para la empresa es más costoso.

En el IESE venimos trabajando desde hace años con el IFREI (IESE Family Responsible Employer Index) el índice de empresas familiarmente responsables. Hemos hecho estudios en todo el ámbito español y vamos descubriendo cada vez más empresas que hacen cosas al respecto. Muchas aún no tienen un programa de conciliación,

pero tienen políticas más o menos sueltas. La más frecuente es la de ausencia por emergencia familiar (92%); seguida por la flexibilidad en días de permiso (84%); el tiempo libre para formación (78%); el puesto garantizado tras el permiso (73%); la excedencia para el cuidado de los hijos (65%); y una muy importante, la política de sustitución (62%).

Cuando alguien se marcha porque tiene una baja por maternidad o por excedencia ante la enfermedad de un familiar, normalmente no existe en la empresa la política de sustitución, es decir que se cubra ese puesto con un trabajador temporal. En la mayor parte de los casos es muy injusto para sus compañeros de trabajo, pues todos tienen que volcarse en cubrirlo, trabajando incluso horas extra. Es por eso que en muchas empresas los empleados no acogen con demasiada alegría a una compañera embarazada.

Hay gente que quiere separar trabajo y familia, pero eso es imposible, porque la cabeza es una y los que quieren separar no consiguen conciliar. En cambio, si se plantea el tema no como dilema sino como dos realidades que se enriquecen mutuamente, lo que se va haciendo en la empresa ayuda a la familia y viceversa. La familia del empleado es una de los primeros colectivos en el apartado de responsabilidad social de la empresa.

Nuria Chinchilla Albiol

Profesora y directora del Centro Internacional Trabajo y Familia del IESE
(*resum d'una conferència*)

Edita:

**SERVEI
MISSIONER**

Parròquia de Nostra Senyora de Lourdes
Carrer Antoni Maura, 4, pis
08911 Badalona
Telèfon: 93 389 23 63
Fax: 93 460 35 35
sermis@terra.es
<http://sermis.blogspot.com/>

Redacció, muntatge i distribució:
Cristina Amado, Ricardo Amado,
Sara Antoja i Miriam Ruiz

Administració i publicitat:
Javier Amado i Felip Antoja

Imprimeix: Impremta Casajoana-Giralt
Dipòsit legal: B-35339-89

Proper TEMA CLAU:

Taizé: una peregrinació de confiança sobre la terra

Us convidem a enviar-nos
les vostres opinions.

Llum i Aliment

Les paraules de la Bíblia

Cal saviesa per a construir una casa, i prudència per a consolidar-la.
(Proverbis, 24, 3)

Q.Z.E.

Noticia Misión

Agradecidos a: **Obras Misionales Pontificias** (Gesto, Supergesto, Illuminare), **Misioneros Javerianos**, **Misioneros Combonianos** (Mundo Negro, Aguiluchos, Solidaridad Misionera), **Misioneras Combonianas** (Más Lejos), **Sociedad de Misiones Africanas** (Selva y Sabana), **Franciscanas Misioneras de María**, **Misioneros de Mariannahill**, **Misioneras de Cristo Jesús** (Pueblos Hermanos), **Ayuda a la Iglesia Necesitada, Fe y Alegría**, **Misiones Vicencianas** (Caminos de Misión), **Unión Lumen Dei** (Unión Amigos de las Misiones, El Benjamín), **Gran Familia Sacerdotal - Amistad y Cooperación**, **Misioneros Extremo Oriente**, **Misión de China - Jesuit China Service** (Inforchina), **Misioneros Oblatos de María Inmaculada** (Aquí OMI), **L'Osservatore Romano**.

En el Chad meridional, los agentes del Alto Comisariado de las Naciones Unidas para los Refugiados (ACNUR) están exhortando a las autoridades competentes a trasladar cerca de 10.000 refugiados procedentes de la República Centroafricana (RCA), que huyeron de su país en las primeras semanas de junio a causa de los desórdenes. Los refugiados centroafricanos, muchos de los cuales no trajeron nada consigo, se encuentran actualmente en 17 aldeas en las cercanías de la ciudad de Gore, en el Chad, y corren el riesgo de quedar excluidos de las ayudas humanitarias cuando empiece la estación de las lluvias.

En espera de que sea posible su traslado, el ACNUR ha distribuido a los refugiados ayudas de emergencia como telas de plástico, mantas y alimentos de alto contenido proteico suministrados por el Fondo de las Naciones Unidas para la Infancia (UNICEF). También los habitantes de las aldeas locales están haciendo lo posible para prestar ayuda a los refugiados, que hasta ahora han vivido en frágiles alojamientos contruidos con hojas y bastones. Muchos niños y mujeres muestran signos de malnutrición. De hecho, los refugiados se ven obligados a alimentarse con lo que encuentran en el bosque (raíces, frutos selváticos y hojas) y a beber agua del río. Las medidas higiénicas son, por tanto, extremadamente precarias.

Los últimos refugiados llegados al Chad habían escapado del norte de la RCA durante las primeras tres semanas de junio a causa de los enfrentamientos entre las fuerzas gubernamentales y grupos armados no identificados. Después del 21 de junio no se ha registrado ninguna nueva llegada. Pese a que después de los incidentes del 3 de junio en la RCA septentrional no se hayan referido otros desórdenes, estos refugiados afirman no tener intención, por lo menos por el momento, de regresar a sus aldeas ante el temor de ulteriores violencias. En el Chad meridional hay ya 30.000 refugiados procedentes de la RCA, huéspedes del campo de Amboko, en la

provincia de Gore y del campo de Yaroungou, en la provincia de Danamadji. La mayoría de ellos ha llegado hasta allí después del golpe militar del 2003. El Chad acoge también a más de 200.000 refugiados sudaneses procedentes de la región del Darfur, que viven actualmente en 12 campos en la parte oriental del país.

Nuevas esperanzas, fundadas esta vez, para las poblaciones africanas gravemente afectadas por la plaga del SIDA, que mina gran parte de las personas que viven en condiciones precarias y de necesidad. El hecho de que la vacuna italiana contra el SIDA, basada en la proteína TAT haya superado la primera fase de la experimentación representa, finalmente, una noticia positiva para los tantos misioneros que trabajan en todo el mundo con los enfermos terminales de SIDA.

La vacuna, que ha sido puesta a punto por un equipo de investigadores del Instituto Superior de Sanidad Italiano coordinados por Barbara Ensoli, seguramente es bien tolerada y capaz de estimular la respuesta inmunitaria deseada en los voluntarios sanos seropositivos.

La primera fase de experimentación en el hombre tuvo como principal objetivo verificar la seguridad de la vacuna, es decir, la ausencia de toxicidad para el organismo humano. La segunda fase del estudio se llevará a cabo en Italia y en África, donde la infección está ampliamente difundida.

La TAT es una proteína reguladora del virus, un motor del virus. Esta vacuna no es capaz de evitar la entrada del virus, sino de bloquear su funcionamiento impidiéndole que se replique. Su función preventiva deriva precisamente de su capacidad de conseguir detener las primeras fases de replicación del virus. Cuando el virus infecta, entra en una célula e inicia un mecanismo de proliferación que genera muchas parejas de virus que se difunden en el organismo. Si se consigue detener esta primera fase, el virus ya no es capaz de duplicarse. En las experimentaciones preclínicas que se llevaron a cabo con simios, el virus entró en la célula pero no se produjo la replicación y, por tanto, la infección no evolucionó. Esto significa que en los animales la vacuna ha conseguido detener la infección en fases tan precoces que la infección misma no ha conseguido desarrollarse.

También es posible una acción menos eficaz de la vacuna y que el virus consiga iniciar un ciclo replicativo que, todavía, puede ser tenido bajo control por un sistema inmunitario que funciona. Datos contrastados y solventes publicados en la literatura científica internacional atestiguan que son precisamente las primeras fases de la infección las que determinan la evolución de la enfermedad. En este caso, pues, se ha conseguido, siempre con los simios, controlar totalmente el proceso replicativo y evitar la proliferación de la enfermedad.

INTENCIONES MISIONALES DEL PAPA

Septiembre

Para que la labor de anunciar el Evangelio por parte de las Iglesias jóvenes favorezca su profunda inserción en las culturas de los pueblos.

Octubre

Para que los fieles unan al deber fundamental de la oración, el esfuerzo de contribuir también económicamente a la obra misionera.

Visita de Mn. Jordi Jorba

A principis del mes de juliol, aprofitant que estava un temps de repòs aquí, tal com fa cada any i mig des que va marxar com a missioner a Calama (Xile), Mn. Jordi Jorba ens va venir a veure a la parròquia. Vam organitzar un dinar amb els membres del Grup Missioner i el Sr. Rector Mn. Miquel, que li va lliurar un donatiu en nom de la parròquia.

Mn. Jordi ens va explicar com està la situació allà i com va tirant endavant els projectes de la seva parròquia, *Asunción de la Virgen*. La realitat social de Calama és bastant lamentable. Tot i que es compta amb els recursos bàsics d'aigua, llum i clavegueram, en la major part dels casos no hi ha prou diners per pagar-los i la gent viu amb els subministraments tallats. La promoció de les dones és pràcticament nul·la, viuen majoritàriament sotmeses als seus marits, que les maltracten i les insulten, i l'educació que han rebut no supera l'ensenyament bàsic. La discriminació, especialment de les mares solteres o abandonades pels seus esposos és molt notòria.

El taller *Mujeres en acción*, que funciona amb més de cinquanta dones, promou, amb èxit, que aquestes desenvolupin les seves capacitats i que assumeixin un rol actiu en la superació de la pobresa a través de la realització d'una feina

que permeti que obtinguin un sou per alimentar-se elles mateixes i la seva família. Participant-hi no només aprenen l'ofici de costura, sinó també el que és més important: a valorar-se, a estimar-se elles mateixes i a mirar-se amb dignitat, o sigui a millorar l'autoestima.

L'altre gran projecte és el menjador infantil *Madre Purificación Villanueva*. Nascut fa dos anys, té com a principal tasca alimentar i donar una dieta equilibrada als nens i nenes més pobres de Calama, per tal d'afavorir el seu creixement i desenvolupament. A més s'intenta promoure la formació integral dels infants, amb reforç escolar, activitats esportives i altres que fomentin els valors essencials de la vida. Una vuitantena de nens i nenes, una bona part fills de les dones del taller *Mujeres en acción*, es beneficien d'aquest menjador que ha acabat amb la seva desnutrició.

Abans de tornar cap a Xile, Mn. Jordi es va acomiadar de tots nosaltres convidant-nos a anar-lo a visitar. El que si li podem assegurar és que nosaltres, el Grup Missioner de la parròquia de Ntra. Sra. de Lourdes, continuarem organitzant campanyes per tal de recollir diners i sensibilitzar la població de la nostra ciutat envers aquesta gran tasca que ell i la seva comunitat realitzen a Calama.

Finestra jove

Pregària tot caminant

per llmb

1. AMB LA FORMACIÓ BÀSICA

Senyor: penso que la crisi del nostre temps i política com de persones, d'homes i de dones amb personalitats edificades sobre sòlids fonaments. Crec que les ciències i les tècniques són bones, però per sí mateixes no poden satisfer la set d'absolut que té l'home. I que el millorament del món ha d'interessar-me en la mesura en què contribueix al millorament de la persona.

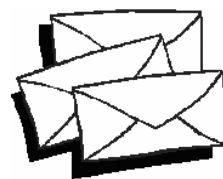
Si no estic equivocat, Senyor, ajuda'm a entendre que tot programa que canvia institucions, però no millora l'home, està condemnat per ell mateix.

Senyor: vull contribuir a millorar el món! Fes que comenci ara mateix per millorar jo.

La formació d'una persona no és una col·lecció de receptes. No n'hi ha prou amb "diapositives" i "vistes panoràmiques" dels fets, de les coses i de les persones. Per assolir que la meua personalitat sigui un edifici sòlid, em cal encertar ara la meua formació com a persona.

Senyor: ajuda'm a saber escollir els camins de formació i els canals d'informació que més em convenen.

CORRESPONDÈNCIA MISSIONERA

Sor Ana Pérez, aquella monja missionera del Congo Brazaville que va venir-nos a visitar a la nostra parròquia, ens ha escrit una carta amb data de principis de juliol.

Comença donant-nos una calorosa salutació: ¿Como están todos desde la última vez que nos vimos en enero? No les olvido a ninguno. (...) Rezo por todos, por la parroquia, por el grupo de misiones (...) y por todos.

Ens explica que allà és l'hivern, l'estació seca, i que estan sempre al voltant dels 18 graus centígrads que, per les temperatures que es registren habitualment per aquella zona, és fred.

Han començat les vacances escolars i els infants s'han posat a treballar en el que han pogut per ajudar a les seves famílies i per aconseguir els diners suficients per comprar el material escolar que necessitaran en el proper curs. Consta-

ta que allà no existeix el concepte de vacances que tenim al primer món.

Adjuntat a la carta, sor Ana ens ha enviat el butlletí de la missió escrit en francès, doncs és la llengua oficial del país juntament amb les autòctones. S'hi expliquen les notícies de la comunitat, hi ha reflexions espirituals i sobre temes d'actualitat, en aquest cas el tema escollit és el dret a la vida des de tots els seus vessants, i fins i tot inclou un reportatge d'investigació sobre els esdeveniments recents del país.

S'acomida amb les següents paraules: No les olvido. Gracias por haberme acogido en el consejo de la parroquia, me siento como un miembro de honor. Des d'aquestes pàgines volem recordar-li que té les portes de la nostra comunitat obertes pel que necessiti i certificar-li que nosaltres tampoc ens n'hem oblidat d'ella.

Mn. Jordi Jorba ja torna a ser a Calama (Xile). Des d'arribada ens ha fet arribar aquestes paraules seves:

Avui no us faig cap "carta circular". Caldrà esperar una miqueta. Avui tant sols vull agrair-vos les atencions que m'heu tingut durant els pocs dies que he passat a Olesa i Barcelona. Gràcies!

A Calama tenim 2 graus de temperatura a la nit i 22 la migdia. Quina enveja, oi? Ja desitjava tornar a dormir amb un parell de flassades.

Aquests tres dies que porto aquí han estat plens d'activitats. La principal: l'admissió al catecumenat de 32 homes i dones adults de diverses parròquies que, molt seriosament, es comencen a preparar pel baptisme que rebran l'any vinent per Pasqua. El primer grup batejat i confirmat pel bisbe va ser de 17 adults, al tercer diumenge de la passada Pasqua, a la catedral de Calama. Era una tasca pastoral que feia molta falta iniciar aquí.

Des de que he arribat, no he parat. Tothom em pregunta com ha anat el meu viatge i jo els responc: bé, però molta calor.

Fins aviat. Una forta abraçada,

Mn. Jordi Jorba

Hemos recibido un nuevo mensaje del P. Rafael Marco que ha regresado a Banikoara, (Benín):

Volví a Banikoara por el camino del colegio; me han dicho tantas veces que tengo que ir más despacio que me lo estoy tomando en serio, e hice varios altos en el recorrido: Sevilla, Madrid, París, Niamey y el desierto... y ya estoy aquí. Da gusto ver las cosas después de un tiempo de distensión, no tanto de vacaciones. Se les percibe más frescas, más sonrientes y la sabana de Banikoara en todo su esplendor y gallardía con una gama de verdes de algodón, maíz y mijo hasta el karité, siempre presente, tanto en el panorama como en las conversaciones.

A pesar de la exuberancia de la naturaleza, se está pasando por momentos difíciles: no se ha pagado al agricultor ni siquiera la mitad de su cosecha de algodón después de haber estado más de un mes expuesta al sol perdiendo peso y calidad. En Banikoara se produjeron 96.000 toneladas, un quinto de la producción nacional, todo un record que no ha servido nada más que para crear hambre: un saco de maíz, de cien kilos, se vende en el mercado entre 35.000 y 40.000 FCFA cuando debería estar por los 10.000.

Todo el mundo se vuelca hacia este oro blanco, vaya expresión, y es verdad que en Benín no he visto campos más hermosos, amplios y mejor cuidados. Lo saben hacer y son gente trabajadora; el problema es que han abandonado el cultivo de los productos de base y los precios van por las nubes. Ayer hubo una manifestación en Cotonou pidiendo

ayuda y un castigo "para la mafia que los explota"

El gobierno adelanta la semilla, abonos e insecticidas al labrador que luego se cobra con la cosecha. Muchos lo han revendido ya a precios irrisorios para poder comer. La cosecha de este año se va a resentir, también la salud y la educación de los niños que se les echará de la escuela como el año pasado por no pagar la contribución. Desde luego...

Se me ha ido el aire por un terreno que me había previsto, pero que no lo puedo pasar por alto. En realidad, lo que quería decir es que, cuando me marché, estaba el campo y el monte en todo su estiaje: ajado, polvoriento, duro y áspero y hoy se muestra plétórico de verdes y proyectos que no oculta una situación preocupante. El cielo está a menudo encapotado y llueve en abundancia, los caminos andan hechos una pena y, sin embargo, la sonrisa no se ha descolgado de los labios y la alegría en los reencuentros:

- ¿Cómo va nuestro viejo? ¿Qué nos traes de tu casa, de tu tierra?

- Muy bien, gracias. La paz.

"Nuestro viejo" se refiere a mi padre y mi familia, una forma delicada y cordial de saludar. Y vienen unos y otros a visitarme e interesarse por el tiempo pasado en Europa y yo les hablo, sobre todo, de los amigos que tenemos en común: la parroquia de Le Chesnay con la que estamos hermanados y les hablo de su acogida calurosa y fraterna, de su interés por nuestra comunidad, organización y proyectos y con deseos renovados de estrechar los lazos entre comunidades y ayudarnos, les hablo de Antonio y Román que muchos conocen, de Mari Carmen de Sevilla que no conocen pero conocerán, de José Antonio y Dulce y de tantos amigos buena gente que nos dan aliento y apoyo. Estos lazos entre comunidades cristianas, hombres y mujeres que esperan el reino de Dios, tienen como objetivo animar las nuevas comunidades a crecer, asumir sus responsabilidades de creyentes y ayudar a los más necesitados.

Os decía que estuve en el desierto durante diez días, un lugar que conozco y que me trae gratos recuerdos. Visité el macizo del Aír y la región del Teneré; su desmesura y paisajes escuetos invitan a la interioridad y, esta vez, contemplando pinturas rupestres, árboles y dinosaurios fosilizados, me llevaron al origen de la vida. Un buen preámbulo antes de reiniciar mi labor apostólica.

Al llegar a Benin, nos volvimos a reunir felices Pierre, Hervé y yo. Hervé algo más delgado, Pierre con sus ojillos pícaros y luminosos y yo con los pies hinchados de tanto andar.

- Ya estamos otra vez juntos. Salud. Que Dios nos guarde y reparta suerte y bendiciones (como a los toreros).

Un brindis, o es una oración, o un brindis al Sol. Fuera, la lluvia sigue cayendo y tiene murmullos de mango.

Rafael Marco

FERRETERIA PRIM, S.A.

FERRETERIA: Prim, 113-117 Tel: 93 384 41 51

FUSTA: Prim, 90-92 Tel: 93 384 17 62

08911 Badalona

Reflexió sobre el terrorisme

El món viu angoixat davant de les notícies que ens parlen del terrorisme i de les seves conseqüències, especialment, després del que ha causat a Nova York, Madrid, Londres i el Caire...

Hom pensa, amb raó, que el que ha passat en aquests països pot passar en el nostre i nosaltres ser una de les víctimes.

El governs donen normes i fan noves lleis perquè el terrorisme disminueixi, però la realitat és que no es pot evitar i eliminar. Poden ajudar però no eliminar-lo.

Això està bé, però no es la solució definitiva. El terrorista que vol fer mal posant bombes, o suïcidar-se, ho pot

seguir fent.

S'ha de canviar la mentalitat i el cor de les persones i Jesucrist amb el seu missatge d'amor el pot canviar, si la persona ho vol i coopera.

S'equivoquen els qui volen eliminar la classe de religió de les escoles, ja que és un bon instrument per conèixer l'adorable persona de Jesucrist i el seu missatge d'amor, que pot canviar el cor dels terroristes.

Que el Senyor i la seva Mare ens ajudin a extirpar aquest virus que envaeix el nostre món.

Joan Serra Fontanet
Sacerdot

Endevinalla bíblica per Joan B. Trifao

Maria, el nom de la Mare de Déu, era bastant freqüent entre les dones israelites i és per això que en el Nou Testament n'hi ha d'altres que també el porten. Però també hi ha una Maria en els primers llibres de l'Antic Testament. Qui era?

A - L'esposa d'Abraham B - La neboda de Noè C - La germana de Moisès D - La filla d'Aaron

Si no recordes la resposta, la pots trobar rellegant el Pentateuc, que és el conjunt dels cinc primers llibres de la Bíblia. Després, la pots comprovar a la pàgina 11 d'aquest mateix número de la revista.

REGISTRADORAS & INFORMATICA

CAJAS REGISTRADORAS
ORDENADORES
TERMINAL P. VENTA
MAQUINAS OFICINA

VENTA, EXPOSICIÓN Y SERVICIO TÉCNICO

Seo de Urgel, 57, T.3 tel./fax 93 384 13 19 08911 BADALONA

PASTISSERIA - FORN DE PA
Catalunya

LA SEVA PASTISSERIA

Servei diari de cafeteria,
esmorzars i berenars

Sant Bru, 56 - Telèfon 93 384 36 14 - 08911 BADALONA

FOCUS

J. LLUIS GARCIA SURRELLES
-Fotògraf-

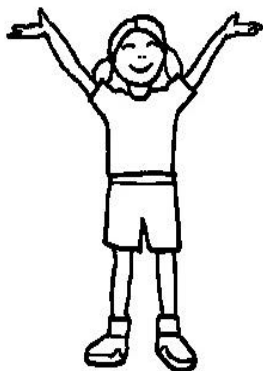
Sant Bru, 39
Tels. 93 384 63 06 - 93 389 36 42
08911 BADALONA

FOTOGRAFIA

ESTUDI FOTOGRÀFIC
PAPERERIA

REVELAT
FOTOCÒPIES
FOTOCARNET
REPRODUCCIONS
PÓSTERS
RECORDATORIS COMUNIO
REPORTATGES
EMMARCATS
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
FOTOGRAFIA PUBLICITÀRIA
FOTOGRAFIA ESPORTIVA
VIDEO

El món infantil

Les activitats extraescolars i el temps de lleure

L'educació és un marc molt ampli, en el qual hi caben tant l'educació formal, que

es rep a l'escola, com d'altres de no formals, entre les quals hi trobem la família i els mitjans de comunicació de masses. Es en l'àmbit de l'educació no formal que hi podem situar tot el ventall d'activitats extraescolars i de lleure. Ara que comença el curs tots els pares comencen a buscar activitats que omplim el temps dels infants quan acaba la jornada escolar i n'hi ha de tot tipus i de totes menes. És important saber triar l'activitat i el centre on s'imparteix, no només ba-

sant-se en els resultats obtinguts sinó també en l'ambient que s'hi respira. M'explicaré: a l'hora d'escollir el lloc on el meu fill faci música val la pena que sigui un lloc on aprengui al mateix temps que s'ho passi bé, i no que l'obliguin a fer més hores de les que vol fer o que acabi traient-se la carrera de solfeig a base de "ploreres i bronques".

Sóc partidària de les activitats extraescolars amb moderació, no hem de deixar que la canalla es passi totes les tardes mirant la televisió, però també ha de tenir temps per quedar i veure els amics fora del context escolar.

Cal plantejar-se també quin tipus d'educació estem donant als nens i nenes. Amb això vull dir que ni la

família ni l'escola donen a l'abast en transmetre als infants tots els valors que seria desitjable. És per aquest motiu que existeixen també la catequesi, les organitzacions sense ànim de lucre o no governamentals, els esplais, els casals o els grups amb inquietuds diverses, tots molt adequats per ells. Precisament aquests són els que treballen més a fons tot aquest tema dels valors i poden ser una molt bona alternativa a les opcions actuals d'oci. L'infant no només s'ha de formar intel·lectualment, cal tenir en compte la seva vessant espiritual des de ben petit, doncs creixerà ja des d'un bon principi no només físicament, sinó també com a persona.

Sara Antoja Xirau

NOTÍCIES QUE FAN PENSAR

Comentades per G.B.S.

MÀRTIR ALS 90 ANYS

Així és com el periodista Lorenzo Gomis l'anomenava al diari *La Vanguardia*. El germà Roger, un home de pau que va portar per tot el món un missatge d'amor sense demanar res a canvi, va morir donant el testimoni de la seva ròpia fe.

El silenci, que ja és habitual a Taizé, va dominar aquell lloc barrejant-se amb el desconcert i la tristesa. Però hem de saber escoltar aquest silenci perquè és ben segur que el germà Roger ens diu des del Cel que continuem endavant, amb més força que mai i que ell ja ha perdonat a qui li va treure la vida, perquè l'amor està per damunt de tot.

SENSIBILITATS FERIDES

Els crítics literaris més solvents afirmen que Dan Brown és un mal escriptor i un fals historiador. Això no obstant, gràcies a una magnífica tasca de promoció, la seva novel·la *El codi da Vinci* ha tingut un èxit inqüestionable en tot el món, malgrat les mentides i tergiversacions absolutament inacceptables pels cristians de bona fe.

Ara s'ha publicat en anglès, i aviat en castellà, un altre llibre d'aquest autor, escrit ja fa anys, en el que també manifesta aquest estil impresentable, provocador i especialitzat en ferir sensibilitats. El seu títol és *Fortaleza digital* i

es situa a Sevilla, una ciutat que a la novel·la és un lloc poc recomanable perquè és el lloc d'Espanya on s'hi concentren els punkies més desagradables i on els hospitals fan pudor d'orina, tenen els pacients sagnant despulats pels racons i ser intervingut en el quiròfan és la forma més segura de perdre la vida. En les descripcions d'aquest autor, els agents de policia són tots corruptes i subornables, a més de mal educats. La ciutat està molt mal equipada i no funcionen els telèfons públics. També diu que és perillós pujar a la Giralda, que en realitat és un monument que rep uns cent mil visitants mensuals. Doncs bé, segons ell, les escales són tan mal fetes que s'hi han mort turistes.

En la descripció de la ciutat comet errors espectaculars, confonent la situació geogràfica de diversos edificis emblemàtics. I això ho fa tot i que afirma que va viure a Sevilla l'any 1995, on va estudiar Història de l'Art a la Universitat, encara que el rectorat ha fet públic que no li consta que el seu nom formi part de cap llista d'alumnes.

Ara falta veure com reaccionaran els ciutadans de Sevilla quan es publiqui el llibre, ja que, com tothom, s'estimen la seva ciutat. Potser quan, dolguts per les invencions, deformacions i calumnies desemmascarin aquest impostor, serà més comprensible la reacció dels cristians davant de l'altre llibre d'aquest escriptor tan poc íntegre.

Els continguts d'ITE els podeu trobar a internet a l'adreça
<http://sermis.blogspot.com/>

Un milió de bojos a Colònia

“Estan bojos, aquests romans!” Aquesta és, probablement, una de les frases més repetides als còmics d’As-tèrix i Obèlix. Això que ha passat a Colònia, això del milió de joves i el Papa Benet XVI, fa pensar-hi.

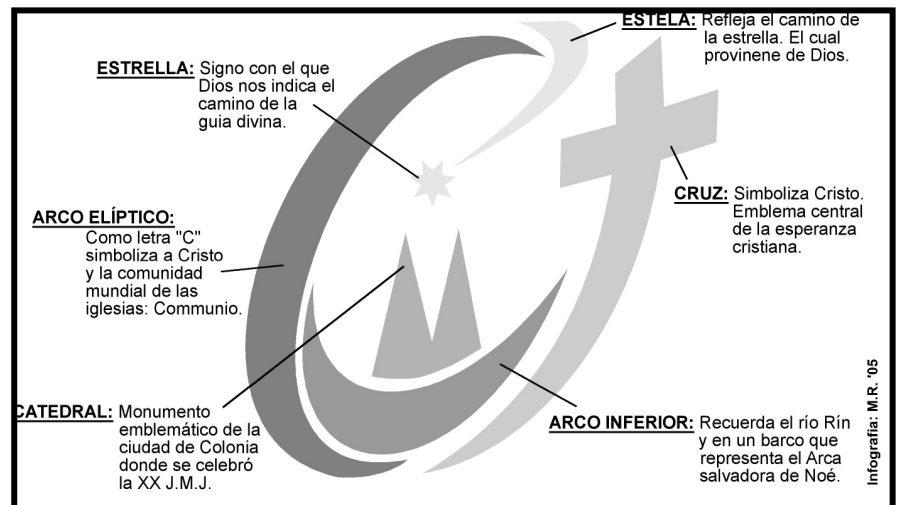
Ets a Barcelona, agafes un autobús, i dorms aquella nit, com pots, en ruta. Et despertes a Alemanya, arribes a Colònia, on tot és ple de nois i noies d’arreu del món. Fan onejar banderes a tort i a dret. Fa més de 24 hores que has sortit de casa, i de la dutxa, de moment, no se’n parla. Després d’assistir a una de les múltiples trobades catequètiques que s’han organitzat per als participants a la Jornada Mundial de la Joventut, anomenada JMJ, beus un got d’aigua que algú t’ofereix, i no saps qui és ni quin idioma parla, però benvingut sigui. Busques un tros de terra per dinar, treus una llauna amb una amanida *Isabel* o *Rianxeira*, una mica de paté, o potser un mini *baby-*

Dibuix original de Miriam Ruiz Martínez

bel. Per sort, ja tens la teva motxilla de pelegrí. Corre-cuita cap al riu, que el Papa arriba en vaixell. I un cop a la riba, sobreocupada per milers de persones, et fas amb un lloc, i aguantant tres hores dret. Sort que t’ha tocat ombra! I a la fi, veuràs passar un vaixell, on una taca blanca saluda. És el Papa Benet XVI!

D’acord, aquesta suma de fets només pot portar a concloure: “Estan bojos, tots aquests!” Si hi afegim detalls de les jornades següents, com les caminades de deu quilòmetres - multiplicats per dos en el cas dels que empenyen cadires de rodes-, fins a

Marienfeld, la dormida al ras -el ras alemany és una altra mena de ras, diferent del ras mediterrani... Si ho afegim, com dèiem, el resultat s’assembla: “Està boig, aquest jovent!” Oi que sí? Vist així, sí que ho estan, de bojos. Com és que algú, en ple agost, fa milers de quilòmetres per sentir un home que no coneix? Qui és Ratzinger?

Em fa l’efecte que sí, que estàvem una mica bojos, els que hi vam anar. I sé del cert que en vam tornar igualment bojos, i també més contents, més convençuts de la nostra fe, més disposats a posar-la per obra. Colònia es va encendre, en una festa, i encara sentim, al cap i al cor, les músiques, les veus de tants idiomes diferents. I com és possible, tot això? Per Ratzinger? Pel Papa, més aviat. Aquell milió de joves confirmaven que no anaven a trobar-se amb un home, sinó amb el Crist a la Terra. Els movia el desig de demostrar l’adhesió, el propòsit de continuïtat, després del traspàs de l’estimat Joan Pau II. A aquell milió de joves els movia l’esperança de sentir paraules carregades de significat. D’experiències buides ja en coneixen massa. Eren un milió d’assedegats, disposats a ser interpel·lats: Què he de fer amb la meua vida? Puc comprometre’m més? Estic disposat a preocupar-me pels altres, materialment i espiritualment? D’una manera o altra, Benet XVI els -ens- deia el que havien sentit per boca de Joan Pau II: “No tingueu por! Obriu les portes a Crist”. I tot això impregnat d’Eucaristia i oració, de voluntat d’aprofundiment a través de la lectura del Catecisme, de desitjos de

compartir l’alegria amb tots, cristians i no cristians; amb tots, també amb els que no tenen fe. Compartir amb tota persona de bona voluntat que vulgui treballar en la construcció d’un món millor.

No canvio aquells dies a Colònia per res, són l’energia que necessita el meu disc dur. Font d’aigua clara. On és la teva font, amic, amiga? La vida és molt i molt curta... Quin és el teu projecte? Com més escarransit i més lluny de Déu sigui, més infeliç. Si voleu obrir horitzons, i treure-us de sobre complexos i manies, us recomano la lectura de *La sal de la terra*, una llarga entrevista del 1996 feta a l’aleshores cardenal Ratzinger. Una entrevista a algú molt llegit, però sobretot, una entrevista a algú molt feliç, que tracta Déu de tu a tu, com un fill petit al seu pare.

Mercè Miralles

**PERRUQUERIA
DE SENYORES**

Maria Teresa

Santa Maria, 82, baixos

08911 Badalona

Telèfon 93 384 30 60

INFORMACIÓ PARROQUIAL

CARITAS PARROQUIAL

En els mesos de juliol i agost es va donar la quantitat de 786,41 euros (130.847 pessetes). En aquest mateix temps es va rebre la suma de 803,00 euros (133.617 pessetes). S'han pagat lloguers, aigua, gas, electricitat, etc. Donem les gràcies a tots els donants que fan possible aquesta obra de solidaritat cristiana amb els més necessitats. Al mateix temps, també s'han repartit cada mes uns molt bons lots de menjar a unes 20 famílies. El rober va estar tancat.

INICI DEL NOU CURS

El dilluns 3 d'octubre hi va haver la primera reunió del Consell Pastoral de la Parròquia en aquest nou curs.

També l'Esplai va començar les seves activitats el dissabte 1 d'octubre.

La Catequesi comença la seva tasca el dimecres 19 d'octubre.

El Rober ha reprès el repartiment de roba als necessitats.

El Grup d'Oració, com tots els anys, es trobarà cada dia d'aquest mes, excepte dissabtes i diumenges, per resar amb la comunitat el sant Rosari abans de la missa de les 20 h. Recordem que el mes d'octubre és el mes del Rosari.

ANY DE L'EUCARISTIA

Amb motiu de l'any de l'Eucaristia, tots els divendres de setembre i octubre hi haurà l'Exposició Major del Santíssim de les 19,00 a les 20,00 h. seguida de la santa missa.

TÓMBOLA MISSIONERA

El Grup Missioner de la parròquia, com tots els anys, prepara una tómbola missionera pel dissabte 29 i el diumenge 30 d'octubre. L'any passat, també com cada any, recaptaren una molt bona quantitat d'euros.

Llenos de gozo

Hace unos dos meses aproximadamente que tuvo lugar la Jornada Mundial de la Juventud, convocada por Juan Pablo II, pero que ha sido presidida por Benedicto XVI.

Todos nos hacíamos una pregunta: ¿Cómo responderán los jóvenes a esta convocatoria, sin estar presente su creador, con aquel carisma, tan propio de él, que tenía para la juventud?

Benedicto XVI era un desconocido para los jóvenes y su carisma no son precisamente los gestos, como Juan Pablo II, sino más bien la sobriedad en la manifestación.

Pero me parece que es evidente que nos equivocamos que los jóvenes participan para estar junto a Juan Pablo II o Benedicto XVI. Los jóvenes están presentes porque, en la figura del Papa, sea el que sea, ellos ven al Vicario de Cristo, al sucesor de Pedro, al mismo Cristo.

¿Qué político, qué estadista, qué artista, por muchos fans que tenga, puede hacer una convocatoria a la que asistan un millón de jóvenes? ¿Cómo podemos explicárnoslo? Además, a estos jóvenes no se les convoca para bailar, para contornear el cuerpo y escuchar a sus ídolos, sino para rezar, para llevar una cruz, para estar en silencio y sin moverse durante muchas horas, para participar en una vigilia de oración, en una Eucaristía y en una catequesis en los días precedentes.

A mi modo de ver, podríamos decir que las palabras de Jesucristo han resonado en nuestras conciencias con más

fuerza que nunca. "Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra quedará desatado en el cielo".

Esto es lo que ven los jóvenes en el Santo Padre, sea quien sea y proceda de donde proceda.

Tuve la oportunidad de ver por televisión, aunque fuera unos breves momentos, la grandiosa multitud de jóvenes que llenaban a rebosar la inmensa explanada en la que se celebraba la Eucaristía. Era todo un gozo y una alegría ver a tantos millares de jóvenes con sus banderas, sus pancartas y sus insignias, procedentes de lugares tan diferentes y apartados, en busca de la persona de Cristo, como en otros tiempos los Reyes de Oriente iban buscando al niño que acababa de nacer y dijeron a Herodes: "Hemos visto su estrella y venimos a adorarlo". Estos jóvenes, también movidos por la estrella de su fe, salieron a la búsqueda de Jesús, para adorarlo.

En este mes de octubre, mes misionero por excelencia, sintamos todos este impulso de evangelización y ayudemos económicamente al esfuerzo de los misioneros a través de la colecta del Domund.

Mn. Miquel

Feu-vos subscriptors de la revista **ITE**
La revista necessita el vostre donatiu

XXII Congrés mundial de metges catòlics

Barcelona, 11-14 de maig de 2006

<http://www.fiamcbarcelona2006.org/>
fiamc2006@reunionsciencia.es
Tel. 934 108 646

Subscripcions a ITE

Nova subscripció:
Sr. Esteve Figuerola Comes

Necessitem voluntaris

Dedicació: tres hores setmanals
Voluntariat: indirecte (gestions, oficina, telèfon, etc)

Associació Internacional de Voluntariat

<http://www.aiv.voluntariat.org/>
Tel. 932 788 024

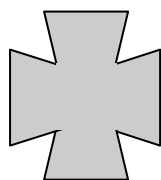
Fundació Claret

Experiència cristiana i comunicació. Cursos 2005-2006

<http://www.fundacioclaret.org/> info@fundacioclaret.org/
Tel. 934 761 450

Recés d'Advent per a famílies: 19 i 20 de novembre

mic@interausa.com Tel. 938 850 544

FARMÀCIA M.D. XIRAU VERGÉS

LABORATORI D'ANÀLISIS ANTOJA-XIRAU

Independència, 18

08911 BADALONA

☎ 93 383 38 22

FAX 93 460 35 35

mdxirau001@cofb.net

Sortegem 50 instruments

Platers

50 GUITARRES ALHAMBRA 4P
50 SAXOS ALTS JUPITER 769 L
50 FLAUTES TRAV. JUPITER 507

50 PIANOS YAMAHA 112

50 CLAVINOVES YAMAHA CLP 115
50 GUITARRES RAJUNDO CADET
50 CLARINETS BUFFET B12

Entra a la web i participa al sorteig

www.tallerdemusicabdn.com

La pel·lícula recomanada

Charlie i la fàbrica de xocolata

Títol original: Charlie and the chocolate factory

Direcció: Tim Burton

Intèrprets: Johnny Depp, Freddie Highmore,
David Kelly, Helena Bonham Carter

Guió: John August, basat en l'obra de Roald Dahl

Fotografia: Philippe Rousselot

Música: Danny Elfman

Nacionalitat: EUA, 2005

Durada: 115 minuts

L'estrena d'una nova pel·lícula d'en Tim Burton és un d'aquells esdeveniments a tenir en compte dins del panorama cinematogràfic actual. Pocs dubtes hi ha que en Burton és una de les ments més imaginatives del cinema actual. La fantasia de les seves pel·lícules és un toc de distinció que agrada i desagrada a parts iguals, i *Charlie i la fàbrica de xocolata* no n'és una excepció. Aquesta és una pel·lícula destinada, en gran part, a un públic infantil tot i que té molt de contingut de cara al públic adult.

En Charlie (Freddie Highmore) és un nen pobre que viu en una petita casa de fusta amb els seus pares i els seus quatre avis que, tot i que no es poden moure del llit, participen en la vida familiar. Cada dia mengen sopa de col a cada àpat, i mai tenen xocolata, només quan és l'aniversari d'en Charlie, a qui regalen una xocolatina de la marca Wonka. Willy Wonka (Johnny Depp) és el fill d'un dentista que no el va deixar mai menjar caramels ni xocolata. D'adult, com a reacció al seu passat, crea la fàbrica de xocolata més gran i meravellosa que es pugui imaginar.

Al cap de 15 anys de tenir la fàbrica tancada al públic, sense cap treballador, Willy Wonka, organitza un concurs a nivell mundial en què els

afortunats podran fer una visita al seu imperi de llaminadures. Cinc nens, entre ells en Charlie, troben els

cinc billets d'or col·locats en els paquets de xocolatines Wonka i guanyen un viatge màgic per a la llegendària fàbrica.

El personatge d'en Johnny Depp és poc agradable, poc estimable, tot i que se'n expliquin, en forma de *flash back*, els problemes amb el seu pare. Però l'actor, sempre brillant i camaleònic, ens ofereix una de les seves grans interpretacions. No el veus a ell com a actor fent un personatge sinó que, tal com succeeix en tots els altres papers que ha fet, veus el personatge, s'hi transforma completament.

Un dels majors encerts de la pel·lícula, però, és el petit Charlie, interpretat pel jove Freddie Highmore, que es mou com a peix a l'aigua per uns decorats plens de fantasia i colorines, però amb moments de gran contrast cromàtic, dominats pel blanc i el negre.

La música, obra del prolífic Danny Elfman, un incondicional de la filmografia de Burton, és molt encertada igual que els números musicals protagonitzats pels Oompa-loompa, els nans addictes al cacau que treballen a la fàbrica de xocolata, i que semblen haver-se passat hores estudiant els musicals de Hollywood.

Mentre Charlie és la viva imatge de la humilitat i del sacrifici, la resta d'afortunats són un grup de nens egoistes, prepotents i golafres. I és precisament d'això que ens parla l'obra de Roald Dahl: de l'educació, dels valors, de saber distingir entre les necessitats i els desitjos, del dret dels nens a la fantasia, i de que els diners no ho compren tot.

Sara Antoja Xirau

ITEGLÍFICO por E.F.

La respuesta a este jeroglífico es el uno de los lados del triángulo que, en opinión de la profesora Chinchilla, está en constante evolución.

hijo de Noé - S +
+ embalse

Si no has descifrado la respuesta, puedes encontrar ayuda en las páginas 1 y 2 de este número de ITE.

L'acudit

- Abans de casar-te, t'havia fet molts regals el teu marit?
- Abans de casar-me, jo no tenia marit!

Solució a l'Endevinalla bíblica: C

DICCIONARIO DE PENSAMIENTOS

(Del libro del mismo título de Ricardo Bartrés, Editorial Fama, Barcelona)

Nunca son más ridículas las personas que cuando quieren no serlo o no aparentarlo. - *Leopardi*

Saber y saberlo demostrar es saber dos veces. - *B. Gracián*

Los sabios son los que buscan la sabiduría. Los necios son los que piensan que ya la han encontrado. - *N. Bonaparte*

Cuando señales acusatoriamente con tu índice a una persona, recuerda que tres dedos de la misma mano están señalando hacia tí. - *Ann Nielson*

Hay personas que no tienen silencio y que lo matan a su alrededor, pero éstas son las únicas que pasan verdaderamente inadvertidas. - *Maeterlinck*

Siempre podemos aprender del hombre eminente, incluso cuando calla. - *Séneca*

La simpatía es la piedra imán de la vida. - *Sterne*

Los soberbios no suelen fijarse en los que valen más, por no desengañarse, sino en los que son menos, para engrairse. - *Fray Juan Márquez*

La sonrisa es el idioma universal de las personas inteligentes. Sólo son tristes los tontos y los delincuentes. - *Víctor Ruiz Iriarte*

Jamás me quedo sólo, porque tengo muchos recuerdos queridos e imágenes amadas. - *Goethe*

El mundo está dividido en dos clases de personas: las que tienen más comida que apetito y las que tienen más apetito que comida. - *Chamfort*

La manera de sufrir es el testimonio que da un alma acerca de sí misma. - *Amiel*

El número 50 de la revista ITE va sortir per setembre-octubre de 1995 i a la seva portada hi havia una composició de lletres, feta per Elena Antoja Xirau, que formaven una imatge relacionada amb la IV Conferència Mundial sobre la dona a Pequín.

L'editorial de Mn. Miquel portava el títol "¿Basta admirarles? ¡Ayúdales!" i era el lema del DOMUND d'aquell any.

El cardenal Narcís Jubany va escriure expressament per a la revista ITE l'article "Consciències dividides".

Una nota informativa donava a conèixer el nomenament de José Luis Irizar com a nou director nacional de les Obras Misionales Pontificias.

A la secció "Correspondència missionera" es comentaven les cartes rebudes de la germana Adelaida Rovira des de Taiwan i de Sor María Pons des de Madagascar.

Les "Notícies que fan pensar" de G.B.S. portaven els títols: "Hi ha poca aigua potable", un tema que, curiosament, ara, deu anys més tard, també està d'actualitat, i "Benvinguda, senyora McCorvey", comentant el penediment públic d'una antiga lluitadora en favor de l'avortament que actualment treballava per compensar els estralls que ella mateixa havia fomentat.

"Noticia-Misión de Q.Z.E. ocupa-

va dues pàgines.

A la secció "El nostre Concili" es donava a conèixer el "Missatge del Concili", un document proclamat a la catedral de Tarragona el dia 4 de juny, solemnitat de la Pentecosta.

Àngela Casas signava l'article "Cien años de cine".

El tema de la secció "Opinions" era "La Conferència de Pequín sobre la dona" i s'havien rebut tres respostes: Joana Estrada Vilalta, casada, mare de cinc fills i mestressa de casa, Montserrat Raventós, mestra d'Ensenyament Primari i presidenta de la Fundació Pro Vida de Catalunya, i Isabel Duarte Ullastres, directora d'una empresa d'àmbit estatal.

Es publicava el capítol VII de l'encíclica "Redemptoris Missio".

Josep Oriol Pujol i Humet, gerent de la Fundació Pere Tarrés, signava l'article "Estat de benestar i entitats socials".

Es publicava íntegrament l'exhortació pastoral de l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard Maria Carles amb motiu de la diada del DOMUND.

Vicenç Benedicto Navarro signava l'article "L'avortament i la vida".

El "Diccionario de pensamientos i la "Informació parroquial", així com una ressenya de la campanya de segells finalitzada recentment, tancaven el número.

La revista ITE ja ha complert 20 anys!**2a. Setmana de Cinema Espiritual
Les icones de la bondat**

Barcelona, 7-13 de novembre de 2005

<http://www.setmanacinemaespiritual.org/>
setmanacinemaespiritual@arqbcn.org

Centre d'Estudi de les Tradicions Religioses

Cursos 2005-2006

<http://www.cetr.net>

cetr@cetr.net

Tel. 934 107 707

Calendari interreligiós 2005-2006 Intèrprets de l'invisible

Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós

<http://www.audir.org/>

secretaria@audir.org

Tel. 934 576 980